

The nature of human intellect	
<p><u>Bereishit 1:27</u></p> <p>27 And God <u>created</u> man in His own image, in the image of God <u>created</u> He him; male and female <u>created</u> He them.</p> <p><u>Bereishit 2:7,19</u></p> <p>7 Then Hashem God <u>formed</u> man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; <u>and man became a living soul</u>.</p> <p>19 And out of the ground Hashem God <u>formed</u> every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto the man to see what he would call them; and whatsoever the man would call every <u>living creature</u>,¹ that was to be the name thereof.</p>	<p style="text-align: right;">1. בראשית פרק א</p> <p>(כו) <u>וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:</u></p> <p style="text-align: right;">בראשית פרק ב</p> <p>(ז) <u>וַיִּצְרֶה יְקֹוֹק אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:</u></p> <p>(יט) <u>וַיִּצְרֶה יְקֹוֹק אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לְרִאיוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:</u></p>
<p style="text-align: right;">2.</p> <p><u>Excerpt, Moreh Nevuchim, (Friedlander) Ch. 1, pp. 13, 14</u></p> <p>The term <i>zelem</i>, on the other hand,² signifies the specific form, viz., that which constitutes the essence of a thing, whereby the thing is what it is; the reality of a thing in so far as it is that particular being. <u>In man the "form" is that constituent which gives him human perception: and on account of this intellectual perception the term <i>zelem</i> is employed in the sentences "In the <i>zelem</i> of God he created him" (Gen. i. 27).</u> It is therefore rightly said, "Thou despisest their <i>zelem</i>" (Ps. lxxiii. 20); the "contempt" can only concern the soul--the specific form of man, not the properties and shape of his body. I am also of opinion that the reason why this term is used for "idols" may be found in the circumstance that they are worshipped on account of some idea represented by them, not on account of their figure and shape...</p> <p style="text-align: right;">רמב"ם, הלכות יסודי התורה ד:ח</p> <p>נפש כל בשר היא צורתו שנתן לו האל והדעת היתרה המצויה בנפשו של אדם היא צורת האדם השלם בדעתו, ועל צורה זו נאמר בתורה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו כלומר שתהיה לו צורה היודעת ומשגת הדעות שאין להם גולם כמו המלאכים שהם צורה בלא גולם עד שידמה להן, ואינו אומר על צורה זו הניכרת לעינים שהיא הפה והחוטם והלסתות ושאר רושם הגוף שזו תואר שמה, ואינה הנפש המצויה לכל נפש חיה שבה אוכל ושותה ומוליד ומרגיש ומרהרר, אלא הדעה שהיא צורת הנפש ובצורת הנפש הכתוב מדבר בצלמנו כדמותנו, ופעמים רבות תקרא זאת הצורה נפש ורוח, ולפיכך צריך להזהר בשמותן שלא יטעה אדם בהן, וכל שם ושם ילמד מענינו.</p>	

1. In Hebrew, the same term - נפש חיה - is used to describe the creation of both human beings and animals in chapter 2. In their translation, JPS notes the dissonance in using the same word, "נפש", to describe both humans and animals, and accordingly uses a different translation in each context. In doing so however, the intent of the Torah is lost; animal and man are *deliberately* being compared.

2. As opposed to *to'ar* (תואר), which according to Rambam is the correct term for "physical appearance".

The impact of man's dual nature on intellect

Ramban, Bereishit 1:26

The proper meaning of the word "let us make" is such: It has been shown that God only created *ex nihilo* on the first day of creation; He henceforth 'formed' and 'made' from that initial matter. Just like He gave the water the ability to support aquatic life and the land to sprout animal life, as it says 'The land shall bring forth', so does it say by Man, "let us make." This means, the land and I [God] will make Man, in the sense that his body arises from earthly matter. As it says 'Then Hashem God formed man of the dust of the ground'. And He, may His Name be blessed, gave Man a lofty spirit as it says 'and man became a living soul'.

Abarbanel on the Torah, Bereishit Ch. 1

Hashem therefore said I and the land will both make Man, part intellect and part material. It likewise says "in our *zelem*", for Man is in the "*zelem*" of both God and matter, but in different respects. For as much as a person is bound to his body, he will be in the *zelem* of matter. Inasmuch as he is bound to his intellect, comprehending intellectual concepts, he is in the *zelem* of God.

3. רמב"ן, פירוש על בראשית פרק א

(כו) ...והפשט הנכון במלת "נעשה" הוא, מפני שכבר הראית לדעת (לעיל פסוק א) כי האלהים ברא יש מאין ביום הראשון לבדו, ואחר כך מן היסודות ההם הנבראים יצר ועשה. וכאשר נתן במים כח השרוץ לשרוץ נפש חיה והיה המאמר בהם "ישרצו המים", והיה המאמר בבהמה "תוצא הארץ", אמר באדם "נעשה", כלומר אני והארץ הנזכרת נעשה אדם, שתוציא הארץ הגוף מיסודיה כאשר עשתה בבהמה ובחיה, כדכתיב (להלן ב ז) וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה, ויתן הוא יתברך הרוח מפי עליון, כדכתיב (שם) ויפח באפיו נשמת חיים:

4. פירוש אברבנאל על התורה, בראשית א

...אבל אמר נעשה אדם ר"ל אני והארץ נעשה אדם מורכב מחלק חמרי מן הארץ ומחלק שכלי אשר אתן בו ולכן אמרו ג"כ בצלמנו כדמותנו שיהיה האדם בצלם שניהם אבל בבחינות שונות כי במה שהוא בעל גוף יהיה בצלם הארץ ומטבע התחתונים. ובמה שהוא בעל שכל נפש מדברות משגת המושכלות יהיה בצלם אלהי ומטבע הצורות הנבדלות.

Guide for the Perplexed, I. Ch. 32 (p. 42, Friedlander)

.5

You must consider, when reading this treatise, that mental perception, because connected with matter, is subject to conditions similar to those to which physical perception is subject. That is to say, if your eye looks around, you can perceive all that is within the range of your vision: if, however, you overstrain your eye, exerting it too much by attempting to see an object which is too distant for your eye, or to examine writings or engravings too small for your sight, and forcing it to obtain a correct perception of them, you will not only weaken your sight with regard to that special object, but also for those things which you otherwise are able to perceive: your eye will have become too weak to perceive what you were able to see before you exerted yourself and exceeded the limits of your vision.

A walk in the park spoiled...	
<p><u>Babylonian Talmud, Chagiga 14b</u></p> <p>Four [tana'im] entered a <i>pardes</i> (orchard): Ben Azai, Ben Zoma, Acher, and R. Akiva. R. Akiva said to them, when you approach the marble stones of purity, do not say "water, water!"... Ben Azzai glanced [at the Divine Presence] and died. About him it is said:³ "Precious in the eyes of God, for death is for his pious ones." Ben Zoma glanced and went mad. About him it is said:⁴ "It is enough for you to eat the honey you can find, lest you become full and vomit it up." Acher "cut down saplings." R. Akiva escaped in peace.</p>	<p>6. תלמוד בבלי, חגיגה יד:</p> <p>תנו רבנן: ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים! משום שנאמר +תהלים ק"א+ דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר +תהלים קט"ז+ יקר בעיני ה' המותה לחסידיו. בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר +משלי כ"ה+ דבש מצאת אבל דרך פן תשבענו והקאתו. אחר קיצץ בנמיעות. רבי עקיבא יצא בשלום.</p>
<p><u>Rambam, Hilchot Yisodei HaTorah 4:13</u></p> <p>The topic of these preceding four chapters are what our sages called '<i>pardes</i>', as was said <i>four entered the pardes</i>. And although they were all amongst the greatest of Israel and were great sages, not all of them had the ability to know and comprehend the matters fully.</p> <p>I maintain that nobody should enter the <i>pardes</i> unless he is filled with knowledge of what is forbidden and what is permitted, and so forth for the other <i>mitzvot</i>. And even though these were called "small matters" by the sages... For these first put the mind at ease, and they are the great good that God has given for the betterment of the world, and for life in the world to come. They are things which can be known to all: children, adults, men and women, people of depth and people of shallow perception.</p>	<p>7. רמב"ם הלכות יסודי התורה ד:יג</p> <p>ועיני ארבעה פרקים אלו שבחמש מצות האלו הם שחכמים הראשונים קוראין אותו פרדס, כמו שאמרו ארבעה נכנסו לפרדס. ואע"פ שגדולי ישראל היו וחכמים גדולים היו לא כולם היה בהן כח לידע ולהשיג כל הדברים על בורין.</p> <p>ואני אומר שאין ראוי לטייל בפרדס אלא מי שנתמלא כריסו לחם ובשר, ולחם ובשר הוא לידע האסור והמותר וכיוצא בהם משאר המצות, ואע"פ שדברים אלו דבר קטן קראו אותן חכמים, שהרי אמרו חכמים דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קטן הוויות דאבי" ורבא, אעפ"כ ראויין הן להקדימן, שהן מיישבין דעתו של אדם תחלה, ועוד שהם הטובה הגדולה שהשפיע הקב"ה ליישוב העולם הזה כדי לנחול חיי העולם הבא, ואפשר שידעם הכל קטן וגדול איש ואשה בעל לב רחב ובעל לב קצר.</p>

3. Tehilim Ch. 101

4. Mishlei Ch. 25

The apex of human intellect	
<p><u>Shemot 33:17-23</u></p> <p>17 And the Hashem said unto Moses: 'I will do this thing also that thou hast spoken, for thou hast found grace in My sight, and I know thee by name.' 18 <u>And he said: 'Show me, I pray Thee, Thy glory.'</u>...</p> <p>20 And He said: 'Thou canst not see My face, for man shall not see Me and live.' 21 And the Hashem said: 'Behold, there is a place by Me, and thou shalt stand upon the rock. 22 And it shall come to pass, while My glory passeth by, that I will put thee in a cleft of the rock, and will cover thee with My hand until I have passed by. 23 And I will take away My hand, and thou shalt see My back; but My face shall not be seen.' {P}</p>	<p>8. שמות לג:יז-כג</p> <p>(יז) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי מִצֵּאתָ חֵן בְּעֵינַי וְאִדְעֶךָ בְּשֵׁם: (יח) וַיֹּאמֶר ה'רַאנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ: (יט) וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְקֹוֹק לְפָנֶיךָ וְחִנַּנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזֵן וְרַחֲמֹתַי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחָם: ... (כ) וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת פָּנַי כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי: (כא) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק הִנֵּה מְקוֹם אֶתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר: (כב) וְהָיָה כְּעֹבֵר כְּבִדִּי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׁכַּתִּי כְּפִי עָלֶיךָ עַד עֲבָרִי: (כג) וְחִסַּרְתִּי אֶת כְּפִי וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרַי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ:</p>
<p><u>Rambam, Hilchot Yisodei HaTorah 1:10</u></p> <p>What did Moshe request to comprehend when he said: "Show me, I pray Thee, Thy glory"? He asked to <u>know</u> the truthful existence of God to the point of knowing it in his heart; much like one knows a person, sees his face, and then has recognition of that person engraved upon his heart. So did Moshe ask that knowledge of God's existence would be known in his heart, distinct from other things, until he knew His existence as it truly is.</p> <p>God responded to Moshe that it is not within the capacity of living Man, <u>who is bound together from body and soul</u>, to comprehend this matter fully. God made known to Moshe what was not known to anyone before or after him...</p>	<p>9. רמב"ם, הלכות יסודי התורה א:</p> <p>מהו זה שביקש משה רבינו להשיג כשאמר הראני נא את כבודך, ביקש לידע אמיתת המצאו של הקדוש ב"ה עד שיהיה ידוע בלבו כמו ידיעת אחד מן האנשים שראה פניו ונחלקה צורתו בלבו שנמצא אותו האיש נפרד בדעתו משאר האנשים, כך ביקש משה רבינו להיות מציאות הקב"ה נפרדת בלבו משאר הנמצאים עד שידע אמתת המצאו כאשר היא.</p> <p>והשיבו ברוך הוא שאין כח בדעת האדם החי שהוא מחובר מגוף ובפש להשיג אמיתת דבר זה על בוריו, והודיעו ברוך הוא מה שלא ידע אדם לפניו ולא ידע לאחריו, עד שהשיג מאמיתת המצאו דבר שנפרד הקב"ה בדעתו משאר הנמצאים, כמו שיפרד אחד מן האנשים שראה אחריו והשיג כל גופו ומלבושו בדעתו משאר גופי האנשים, ועל דבר זה רמז הכתוב ואמר וראית את אחורי ופני לא יראו.</p>